

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 362/08-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., M., zastúpenej advokátom JUDr. M. B., Advokátska kancelária, M., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 10 CbZm 1/2008-59 zo 16. januára 2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13 CoZm 2/2008 zo 17. júna 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., M., **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. septembra 2008 doručená sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., M. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) č. k. 10 CbZm 1/2008-59 zo 16. januára 2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 13 CoZm 2/2008 zo 17. júna 2008.

1. Sťažovateľka, ktorá je žalovanou v 1. rade v konaní o zaplatenie 113 610,40 EUR s príslušenstvom, v sťažnosti uviedla, že okresný súd uznesením č. k. 10 CbZm/1/2008-59 zo 16. januára 2008 zamietol námietky sťažovateľky z dôvodu, že boli oneskorene podané. Na odvolanie sťažovateľky krajský súd uznesením sp. zn. 13CoZm/2/2008 zo 17. júna 2008 uznesenie okresného súdu potvrdil.

2. Sťažovateľka tvrdí, že *„Okresný súd... uznesením... zo... 16. 1. 2008 a Krajský súd... uznesením... zo... 17. 6. 2008 nezákonnou aplikáciou ust. § 47 ods. 2 O. s. p. ... v rozpore s právom sťažovateľa, zasiahli a porušili práva tejto osoby na súdnu ochranu a na prístup k súdu“*.

3. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd... a Krajský súd... výrokom uznesenia Okresného súdu... sp. zn. 10CbZm/1/2008-59 zo dňa 16. 1. 2008, ktorým námietky sťažovateľa... zamietol, v spojení s výrokom uznesenia Krajského súdu... sp. zn. 13CoZm/2/2008 zo dňa 17. 6. 2008, ktorým uznesenie Okresného súdu... č. k. 10CbZm 1/2008-59 zo dňa 16. 1. 2008 potvrdil,

porušil práva sťažovateľa

- odňatím možnosti konať pred súdom - § 237 písm. f/ O. s. p.,

- odňatím práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR,

- odňatím práva na prerokovanie veci pred súdom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR,

- odňatím práva na súdnu ochranu podľa čl. 6 ods. 3 Európskeho dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd

a preto je Okresný súd... povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 1.000.000,- Sk a Krajský súd... je povinný zaplatiť sťažovateľovi

náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 1.000.000,- Sk a to do troch dní od doručenia rozhodnutia a nahradiť trovy právneho zastúpenia v tej istej lehote.“

4. Sťažovateľka sa ďalej domáha „*práva na ochranu proti nezákonnému výkonu súdneho rozhodnutia – exekúcie, ktorá sa vedie sa základe napadnutých rozhodnutí súdov*“, a to z toho dôvodu, že „*vykonateľnosť exekučného titulu - zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Žilina, sp. zn. 11 Zm90/2007-22 zo dňa 26. 10. 2007 bola konštatovaná na základe napadnutých rozhodnutí Okresného súdu... a Krajského súdu..., túto exekúcie považuje sťažovateľ za nezákonnú*“.

Preto sťažovateľka žiada odložiť „*vykonateľnosť zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu... sp. zn. 11 Zm 90/2007-22 zo dňa 26. 10. 2007*“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namieta, že okresný súd zamietnutím jej námietok z 19. novembra 2007 voči zmenkovému platobného rozkazu č. k. 11 Zm 90/2007-22 z 26. októbra 2007 uznesením č. k. 10 CbZm 1/2008-59 zo 16. januára 2008 a krajský súd potvrdením uvedeného prvostupňového rozhodnutia uznesením sp. zn. 13 CoZm 2/2008 zo 17. júna 2008 porušili jej označené základné práva.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky zisťoval, či ochranu tomuto základnému právu neposkytujú všeobecné súdy na základe opravných prostriedkov jej dostupných, ktoré možno považovať za účinné právne prostriedky nápravy namietaného porušenia označeného práva.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

1. O postupe a uznesení okresného súdu konal v odvolacom konaní krajský súd. Preto v súlade s ustanovením čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy a § 49 zákona o ústavnom súde nie je daná právomoc ústavného súdu na opätovné preskúmanie uznesenia súdu prvého stupňa. Vychádzajúc z princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu ústavný súd sťažnosť proti okresnému súdu odmietol pre neprípustnosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2. Z rovnakých dôvodov ústavný súd vychádzal aj pri posúdení napadnutého postupu a uznesenia krajského súdu.

Sťažovateľka vecne namieta uznesenie krajského súdu (i okresného súdu), ktorým boli jej námietky proti platobného rozkazu zamietnuté, resp. toto rozhodnutie bolo potvrdené, a tvrdí, že k porušeniu jej základných práv a slobôd došlo postupom

a označenými rozhodnutiami menovaných súdov, ktoré „nezákonnou aplikáciou ust. § 47 ods. 2 O. s. p. ... porušili práva... na súdnu ochranu a na prístup k súdu“, čím jej bolo odňaté „právo konať pred súdom“.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 (sťažovateľka zrejme omylom uviedla ods. 3, pozn.) dohovoru v súvislosti s napádaným postupom a uznesením krajského súdu, ústavný súd uvádza, že ak by bol sťažovateľkou tvrdený postup súdu protiprávny a jeho postupom by bola sťažovateľke odňatá možnosť domáhať sa jej práva na súde, v tom prípade je potrebné takýto postup považovať za dovolací dôvod podľa citovaného § 237 písm. f) OSP (k podobným záverom už ústavný súd dospel napr. v rozhodnutí III. ÚS 88/02 zo 4. júla 2002, I. ÚS 61/07 z 24. mája 2007).

Sťažovateľka teda vo vzťahu k napádanému uzneseniu krajského súdu sp. zn. 13 CoZm 2/2008 zo 17. júna 2008 po jeho rozhodnutí a doručení jej tohto rozhodnutia mala dostupný a účinný prostriedok nápravy v záujme účinnej ochrany jej základných práv priamo v konaní pred všeobecnými súdmi podľa tretej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť sťažovateľky aj v tejto časti odmietnuť ako neprípustnú pre nevyčerpanie opravných prostriedkov už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

3. Aj keď sťažovateľka bližšie nekonkretizovala obsah „práva na prerokovanie pred súdom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR“, z obsahu sťažnosti možno dedukovať jeho obsahovú totožnosť s „právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy“, ako aj so sťažovateľkou uvádzaného „práva na súdnu ochranu podľa čl. 6 ods. 3 Európskeho

dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd“ (zrejme omylom uvedené nesprávne označenie tejto právnej normy ako ods. 3, hoci má byť ods. 1, pozn.).

Z uvedeného dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť v tejto časti z totožných dôvodov, ako sú uvedené v bode 2 tejto časti odôvodnenia.

4. Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, ďalšími návrhmi sťažovateľky sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2008